

**Spořilovští občané
a
Geofyzikální ústav AV ČR**

**Vás srdečně zvou
na Spořilovský salon I
(Anna Hložková, Jiří Bárta, Ivan Beneš, Rudolf Satran)**

pod záštitou starosty [MČ Praha 4](#) Bohumila Koukala

**Zahájení 21. 9. 2006 v 17.00 hodin
v přednáškovém sále Geofyzikálního ústavu**

**Jan a Matouš Pěruškovi zahrají koncertantní duo Giovanni Battisty Viottiho
a Humoresku Antonína Dvořáka v úpravě pro dvoje housle.
Hana Hložková přednese Sonátu pro sólové housle Luboše Fišera.**

**22. září - 27. října 2006
otevřeno po-pá 8.00-16.00 hodin**

**Derniéra výstavy se uskuteční ve středu 18. října 2006 v 17:00 v zasedací síni ústavu.
Na derniéře zahraje náš přední violoncellista Jiří Bárta jun.**

Anna Hložková (1953)



Svou uměleckou dráhu započala na Střední průmyslové škole keramické v Bechyni (1972), kde se začala věnovat problematice užité keramiky. Navštěvovala rozmanité keramické dílny po celém Československu, kde načerpala mnoho řemeslných „fíglů“ od zkušených hrnčírů. S těmito dovednostmi dosáhla několikrát na vítězství v mezinárodních soutěžích v točení na hrnčírském kruhu. Od r.1978 spolupracovala s podnikem Dílo Českého fondu výtvarných umělců, pro který navrhovala a v jeho dílnách realizovala početné kolekce užitkových a dekoračních předmětů až do ukončení výrobní činnosti Díla v r.1999. Ve své volné tvorbě citlivě reaguje na proměny výtvarných názorů v práci s keramickou hmotou, což se projevuje v pestré škále používaných materiálů. V Loučkách u Karlových Varů se zúčastnila II.

Mezinárodního symposia malby na porcelán a v Dubí u Teplic IV. a V. mezinárodního hrnkového symposia. Své práce vystavovala na mnoha výstavách doma i v zahraničí, nejdále pak v Japonsku na Světové soutěži umění a řemesel KANAZAWA '99, kam byla vybrána japonskou stranou jako jediný zástupce České republiky.

Její motto:

Herec a zpěvák promlouvá ústy, tanečník tělem, hudebník nástrojem, skladatel, dramatik či novinář perem a politik prostředky jemu vlastními. Keramik hlnou, vodou a ohněm. Chcete – li, naslouchejte.

Jiří Bárta (1932)



Ing. arch. Jiří Bárta se po celý život věnoval tvorbě interiéru, jeho zařízení, nábytku i jeho výzdobě a doplňkům, ať už to bylo v Ústavu bytové a oděvní kultury v sedmdesátých letech minulého století nebo jako šéfredaktor časopisu Domov v letech osmdesátých a nebo průběžně v samostatné interiérové tvorbě. Ve svých návrzích preferoval funkci a účelnost před samoúčelných dekorativismem.

Své výtvarné ambice uspokojoval zájmovou tvorbou po celý svůj život. Vystřídal různé techniky od koláže přes ilustrační grafiku, strukturální temperu i olej. V součinnosti s renomovaným sklářem Vladimírem Jelínkem vytvářel skleněné plastiky pro interiéru i exteriér. V poslední době si oblíbil pastel. Témata pro svoje obrazy objevuje v krajině okolí Prahy – v romantických zákoutích Průhonického parku, v sochařsky modelovaných skalních útvarech Prokopského údolí nebo jemně zvlněném Posázaví okolo rodných Pyšel. Severočeskou krajinu komponuje do mírně stylizovaných ploch, zvětšené detaily květů přetváří do barevně modelovaných abstraktních reliéfů. Zachycuje prehavé okamžiky života přírody v různých ročních dobách. Vyjadřuje se kubínovskými jemně modelovanou barevnou skvrnou, uvážlivě podporovanou citlivou kresbou. Kontrastem světla a stínu v barevné ploše dociluje vnitřního napětí obrazu. Zdánlivě bezvýznamný, nenápadný detail či formu dokáže povýšit na základ obrazové kompozice. Pracuje lehce a s potěšením, jako většina amatérů, i když jím vlastně není.

K profesi architekta nutně patří prostorová a výtvarná představivost, cit pro barvu a její kombinace, citlivost k prostředí, jehož se stavba stane součástí. Formuloval to slavný americký architekt Frank Lloyd Wright: „Interiér a jeho zařízení jsou smyslem a důvodem architektury.“

Ivan Beneš (1927)

Je původním vzděláním právník, strojař, programátor a analytik informačních a řídicích systémů. Výtvarnému umění se začal věnovat až v předdůchodovém věku, když uvažoval, jakou činností vhodně doplnit blížící se období důchodové nečinnosti. Se studiem kresby a malby začal ve výtvarných kurzech ÚKDŽ, které pak doplnil soukromým studiem u akademického malíře prof. Miloše Čecha. Věnuje se převážně krajinomalbě (např. krajina Českého ráje, kde nyní žije, nebo pražské motivy) a také malbě květin či zátiší. Vidění objektů jeho tvorby vychází z principů impresionismu. Tento směr je mu jako bývalému informatikovi nejbližší. Považuje každý svůj obraz za svého druhu informaci či sdělení o tom, že svět, který nás obklopuje, má i své hezké stránky. A tato informace nechť je pokud možno srozumitelná. Průběžně vystavuje v několika pražských prodejních galeriích, řada jeho obrazů našla touto cestou své umístění i v zahraničí. Je členem sdružení výtvarníků ČR.

„Svět, který nás obklopuje, má i své hezké stránky.“

Rudolf Satran (1927)



Ing. Rudolf Satran předkládá veřejnosti vůbec poprvé soubor svých obrazů, ač maluje již od svých osmnácti let. Jeho výtvořiny vznikaly vždy v časových vlnách, od sebe někdy značně vzdálených, ve chvílích volna, jak je to ostatně pro nedělní malíře příznačné.

Zaměstnán byl v technických profesích jako konstruktér vývojář ve výzkumu, posledních 27 let jako projektant v EGP. Jeho umělecké směřování v malířství soupeřilo u něj se zájmem o krásnou literaturu. V obojím se hlásil k umění modernímu, jeho premisa spočívala vždy v novosti a autentičnosti. Teprve když odešel do důchodu, otevřely se před ním možnosti věnovat se psaní a malování systematicky. V r. 1998 a 2001 vydal dvě sbírky poezie. V malířství navázal na své minulé obrazy, které se promítají do dvou témat. Jednak jsou to krajiny, do nichž jsou zakomponovány jisté, někdy výstředně působící prvky a souvislosti jako střípky surrealismu, jednak jsou to náměty spadající do množiny abstraktní geometrie, pojaté buď zcela plošně nebo jako prostorové kompozice.

Řečeno závěrem, jak v jeho básních, tak v jeho obrazech setkává se divák s jistou imaginací, jež by měla povýšit pouhé zrcadlení skutečnosti do polohy, jež bývá tak blízká našim snům.

Lidé navštivte nás

Lidé navštivte náš stánek
vystavujem sochy obrázky
pro svět plný radovánek
nelze zůstat bez lásky

Lidé navštivte náš salon
spatříte tu zázraky
umění je lehký balon
s nímž se stoupá nad mraky